

KOMUNIKACJA POZAWERBALNA

ćwiczenie na zebraniu z rodzicami

W budowaniu pozytywnej relacji z rodzicami wychowanków warto wykorzystać prawidłowość, polegającą na tym, że im więcej pozytywnych kontaktów mamy z daną osobą, tym bardziej ją lubimy. Poniżej znajduje się propozycja zadania, które podczas zebrania z rodzicami może stanowić podstawę do rozmów o komunikacji i budowaniu więzi.

Chętni uczestnicy spotkania losują scenkę rodzajową i prezentują ją bez użycia słów. Po zakończeniu prezentacji wspólnie zastanawiamy się nad zniekształceniami w interpretacji informacji. Zadanie jest podstawą do rozmowy o komunikacji pozawerbalnej i ewentualnych problemach z odczytywaniem gestów i słów.

Przykłady scenek rodzajowych, które można wykorzystać w tym zadaniu:

- a. Śpieszysz się do tramwaju, dobiegasz na przystanek dokładnie w chwili gdy podjeżdża twój numer. Jest tłok i czujesz brzydki zapach wewnątrz. Mimo to postanawiasz wsiąść do środka. Przeciskasz się w tłumie, żeby skasować bilet. W połowie drogi zatrzymuje cię kontroler i prosi o okazanie ważnego biletu. Próbujesz wyjaśnić swoją sytuację, ale prosi cię żebyś wysiadł/ wysiała z nim na kolejnym przystanku. Próbujesz tłumaczyć, że spóźnisz się do pracy.
- b. Jesteś na spotkaniu towarzyskim, ale nie masz ochoty z nikim rozmawiać, dlatego pod pretekstem pomocy gospodarzowi chowasz się w kuchni i zajmujesz się przygotowaniem drobnych przekąsek. Nie słyszysz, kiedy do pomieszczenia wchodzi znajomy. Przestraszyłeś się/przestraszyłaś się jego powitania. Zaczynacie prowadzić rozmowę, ale jesteś zakłopotana/zakłopotany, bo nie pamiętasz imienia rozmówcy. W końcu przychodzi gospodarz, czujesz ulgę, że pomoże w prowadzeniu konwersacji.
- c. Spacerujesz po lesie. W krzakach słyszysz pisk. Przedzierasz się przez nie, widzisz małe szczenię, bierzesz je na ręce, chowasz pod kurtkę i przyspieszonym krokiem zamierzasz wrócić do domu. Po kilku chwilach słyszysz nawoływania dzieci. Kiedy ustalisz kierunek głosów idziesz w ich stronę. Dzieci pytają cię o psa. Wyciągasz go spod kurtki. Szczęśliwe dzieci dziękują, że znalazłeś/ znalazłaś ich przyjaciela. Dumny/ dumna odchodzisz, na pożegnanie machając dziećmi.